

Olv.: Iz 45,1-4-6 – 1Tessz 1,1-5b – Mt 22,15-21
 Szabad-e adót fizetni a császárnak?

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Ezt a szentmisét kórházunk munkatársaiért, dolgozóikért ajánljuk fel. Különös aktualitása van ennek a mindennapi történések miatt. A történelem során kialakult egy egészen sajátos rendszer. A legkritikusabb pontokon Istennek elkötelezett lelkek tevékenykedtek. Nem pénzért! Iskolákban, szociális intézményekben, kórházakban. Aztán szétválasztották az Egyházat és az államot és ezeken a területeken fizetett alkalmazottak dolgoznak. Pénzért! Jobban? Jobban, mint amazok? Sajátos a világi gondolkodás és egészen más azoknak a gondolkodása, akik Isten iránti szeretetből ajánlják föl egy adott szolgálatra az életüket. Ettől nem lett a rászoruló helyzete jobb, az nyilvánvaló.

Azért imádkozzunk ebben a szentmisében, hogy a mi kórházunk dolgozói, akik pénzért végzik munkájukat, ezt Isten iránti felelősségtudattal is tegyék.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Örülök annak, hogy legalább mi itt vagyunk és minden igazsága ellenére sem hagyjuk ott Jézust. Az ember nagy kísértése, hogy hátat fordítson Jézusnak, mert nagyon nehéz szembesülni az igazsággal. Az emberek az Istent is az igazság miatt hagyják el, mert az Isten igazsága meg az ember igazsága nehezen egyeztethető össze. Az ember rivalizál az Istennel és az esetek többségében a mi igazságunk a mi egyéni érdekeinket, a mi egyéni elképzeléseinket, elgondolásainkat fejezi ki. Az Isten igazsága ember feletti.

Isten igazsága és az ember

Itt ezt hallottuk a kérdezőktől: „Mester, te nem az emberekre való tekintettel szólalsz meg, hanem azt mondd, ami az igazság, függetlenül attól, hogy az embereknek mi a véleménye, hogyan reagálnak.” A Heródes-pártiak és a farizeusok egymással szemben álltak, de most amikor gonosz gondolataik voltak, akkor egyesültek. Ez is jellemző és nagyon-nagyon emberi. Az emberiség egyik sarkalatos problémája. Könnyebb gonosz gondolatok mentén egymásra találni, mint a jó megvalósításában. Nem véletlen az, amit egy fiatal amerikai egyetemista mondott nekem. Szomorú arccal találkoztam vele és azt kérdezte, hogy mi a bajom. Nem ilyennek ismert. Mondtam, mennyi minden gond, baj van. Akkor a következőt mondta: „Páter nem tudja, hogy a földön minden jócselekedet megkapja méltó büntetését?” Ijesztő. Egymással szemben álltak a Heródes-pártiak meg a farizeusok, de most, amikor a gonoszság megszületett a szívükben, akkor egymásra találtak.

Az életünk Istené

Világos és érthető számunkra, hogy nem egyszerű Isten igazságai mentén tájékozódni. Nem egyszerű feltétel nélkül Istenhez tartozni. Ez sarkalatos kérdés. Kihez tartozik az ember feltételek nélkül? A megalkuvásokról is éppen eleget tudunk. Létjogosultsága van ennek a

fogalomnak, hogy kompromisszum. Kell is kompromisszumokat kötni, de nem mindegy, hogy meddig megy el az ember. Nem mindegy, hogy ezek a kompromisszumok mit szolgálnak. A kompromisszumok az én egyéni érdekeimet szolgálják, vagy az emberiség javát, az emberiség életét? Gondolkodjunk el ezen.

Határozzuk meg világosan a magunk számára:

Mit jelent az, hogy mi ebben a világban élünk, de nem ennek a világnak?

Mit jelent az, hogy mi ebben a világban élünk, de feltétel nélkül az Istenhez tartozunk?

***Azt is kimondhatjuk: a császárnak az adóval tartozunk,
az Istennek az életünkkel. Ez a döntő!***

Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből! Ez a kapcsolat határozzon meg mindent, ha nem akarunk ebben a világban elaljasodni, ha nem akarunk ebben a világban olyanokhoz tartozni feltételek nélkül, akiknek az egyéni érdekeit kellene kiszolgálni. Az Isten nélküli világ, az Isten nélküli gondolkodás a világot és az Istent elválasztotta egymástól. A világhoz, vagy az Istenhez tartozunk? Az ember szívében rejtőzködik ez a kétség és sokkal, de sokkal egyszerűbb az ember számára ide vagy oda állni. Akár az egyiket, akár a másikat hangsúlyozza az ember, egészen biztos a másik kárára hibázik, vagy téved az ember.

***Viszont úgy élni ebben a világban,
mint akik ehhez a világhoz tartozunk, de az Istenéi vagyunk,
ez minden helyzetben külön döntést, külön mérlegelést kíván az embertől.***

A lelkünkért alkudoznak

Az ókorban és a középkorban inkább azt hangsúlyozták, hogy ez a világ rossz. Fordítsunk hátat ennek a világnak. Meneküljünk ebből a világból Istenhez. Idegen lett a világ. Később azt tartották, hogy ez a világ az ember igazi lehetősége, valójában Isten nincs is. Ha van Isten, akkor tagadjuk, mert akadályoz a személyiségünk kibontakozásában, akadályoz a szabadságunkban, az önállóságunkban és elbillen a mérleg. Világos és egyértelmű, hogy ezt a két kérdést kell tisztáznunk magunkban: mivel tartozunk a világnak és mivel tartozunk az Istennek? Jézus nem véletlenül mondta a kérdezőknek: „Mutassatok egy adópénzt. Kinek a képe van rajta?” A császáré. Használták a pénzt. A császár esküdt ellenségei voltak a farizeusok. A Heródes-pártiak megalkuvók voltak, eladták az életüket a rómaiaknak. Ezért a farizeusok meg is vetették őket. Kinek a képe van ezen a pénzen? A császáré. Használjátok ezt a pénzt? Igen. Akkor adjátok meg a császárnak azt, ami neki jár. Neki jár a pénz, az adók. Nem több.

A Biblia tanítása szerint

Isten az embert saját képére és hasonlatosságára teremtette.

Kinek a képét hordozzuk? Az Istenét!

Akkor adjátok oda az életeteket az Istennek.

Nincs szemben állás. Ne engedjük, hogy kijátsszák a lelkünket!

A lelkünkért alkudoznak.

Az Istené a világ és benne minden. Az Isten teremtette ezt a világot és odaadta nekünk. Hajtsátok uralmatok alá a földet, vagyis emeljétek föl! Járjátok át kegyelemmel ezt a teremtett világot! Civilizációt, kultúrát, művészetet teremtsetek ebben a világban! Ez a dolgotok. A mi emberi életünket átjárja a kegyelem, rengeteg adottsággal bocsátott utunkra bennünket az Isten. Bontakoztassátok ki ezeket az isteni adományokat a kegyelem segítségével!

***A természet törvénye az igazságosság,
a kegyelem törvénye a szeretet.***

A természet kibontakozása
az igazság útján és az egymásért való elköteleződés útján lehetséges.
Az ember kibontakozása a szeretet logikája szerint lehetséges.
Ez a világ és a mi emberi életünk kiteljesedése a kegyelemben.

A keresztények küldetése a világban

Testvérek! Ez a föld, ez a világ, amelyben élünk nem váróterem. Ez a föld az Isten szőlője. Ezen a földön keményen kell dolgoznia az embernek, amíg él. Egymásért, a világért. Nagy kísértése a hitetlen világnak, hogy az Istent száműzze a sekrestyébe, a templomokba. A templomon kívüli világhoz semmi köze. Ez a keresztények igazi dilemmája. Nekünk is könnyebb itt jámborkodni, itt buzgólkodni, imádkozni, térdre ereszkedni. Mennyivel keményebb viszonyok vannak kívül. A második vatikáni zsinat óta erről van szó: Mi a keresztények küldetése a világban? Azt kérdezik tőlünk: Mit tettetek értük? Isten azt kérdezi tőlünk: Mit tettetek azokért, akikért az embernek tennie kell, különben semmi közötök nincs a világhoz, különben csak a maga pecsenyét sütögeti mindenki, akár keresztény, akár magát kereszténynek mondó ember. Nem lehet így gondolkodni!

Ebben a világban élünk, Isten képét hordozzuk. Ez a világ és a mi emberi életünk a szeretet logikája szerint bontakozhat, teljesedhet ki. Különben diktátorok karmaiban vergődünk, különben diktátorok uralkodnak rajtunk, akik feltétlen hűséget kívánnak tőlünk. Mindegy, hogy összeszorított foggal adja meg ezt valaki, vagy a maga érdekét hangsúlyozva a pecsenyét illetően. Mindegy. Az ember ebben az esetben elveszíti az arcát. Ebben az esetben az istenképességünk elhomályosul és az életünk is elveszíti értelmét.

Sajátos üzenete van ennek a mai evangéliumnak. Minden korban, 2000 évvel ezelőtt is, ma is, évezredek múlva is, mert itt egy olyan kérdésről van szó, ami a lelkünk mélyén dől el. Azt kívánom a testvéreknek, hogy legyen bátorságuk mindig mérlegelni abban a biztos tudatban, hogy az életünk az Istené, az egész világ az Istené. Ő az Úr és e világban feladataink vannak. Jó esetben ezt világi vezetőink meghatározzák, rossz esetben kijátszanak bennünket.

***Ezért nagyon fontos, hogy az Istennel való kapcsolatunk legyen a döntő,
akkor van remény arra, hogy istenemberi arcunkat megőrizve
tesszük a dolgunkat és minden cselekedetünk az életet szolgálja.***

+ A M E N +